

TURANSKÝ

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. gruodžio 22 d.*

Byloje C-491/07

dėl *Landesgericht für Strafsachen Wien* (Austrija) 2007 m. spalio 8 d. Nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2007 m. spalio 31 d., pagal ES 35 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Vladimir Turanský,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai K. Schiemann ir L. Bay Larsen (pranešėjas),

generalinis advokatas Y. Bot,
kancleris R. Grass,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos E. Riedl,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J.-Ch. Niollet,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels ir Y. de Vries,
- Slovakijos vyriausybės, atstovaujamos J. Čorba,
- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos J. Heliskoski,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos T. Harris, vėliau I. Rao

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Troosters ir S. Grünheid,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra pateiktas dėl 1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašytos Konvencijos, įgyvendinančios 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo (OL L 239, 2000, p. 19, toliau – Konvencija, įgyvendinanti Šengeno susitarimą), 54 straipsnio išaiškinimo.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant 2000 m. lapkričio 23 d. Austrijoje iškeltą baudžiamąją bylą prieš Slovakijos pilietį V. Turanský, įtariamą kartu su kitais asmenimis įvykdžius kvalifikuotą Austrijos piliečio plėšimą Austrijos Respublikos teritorijoje.

Teisinis pagrindas

Europos konvencija dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose

- 3 1959 m. balandžio 20 d. Strasbūre pasirašytos Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (STE Nr. 3) 21 straipsnio 1 ir 2 dalyse dėl su teismo procesu susijusios informacijos pateikimu nurodyta:

„1. <...> vienos Susitariančiosios Šalies pateikiama informacija, kuri yra reikalinga kitos Šalies teismuose nagrinėjamoms byloms, perduodama per atitinkamas teisingumo ministerijas.

2. Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša prašymą pateikusiajai Šaliai apie bet kokius veiksmus, susijusius su informacija, ir perduoda paskelbto nuosprendžio protokolo kopiją.“

Europos Sąjungos teisė

- 4 Pagal Protokolo dėl Šengeno *acquis* integravimo į Europos Sąjungos sistemą, Amsterdamo sutartimi pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties (toliau – Protokolas), 1 straipsnį trylikai Europos Sąjungos valstybių narių, tarp jų Austrijos Respublikai, leidžiama glaudžiau tarpusavyje bendradarbiauti šio Protokolo priede apibrėžto Šengeno *acquis* taikymo srityje.
- 5 Taip apibrėžto Šengeno *acquis* dalis, be kita ko, yra 1985 m. birželio 14 d. Šengene pasirašytas susitarimas tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo (OL L 239, 2000, p. 13) bei Konvencija, įgyvendinanti Šengeno susitarimą.
- 6 1995 m. balandžio 28 d. Briuselyje pasirašytas Susitarimas dėl Austrijos Respublikos prisijungimo prie Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą (OL L 239, 2000, p. 90), įsigaliojo 1997 m. gruodžio 1 dieną.
- 7 Taikydama Protokolo 2 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą, Europos Sąjungos Taryba 1999 m. gegužės 20 d. priėmė Sprendimą 1999/436/EB, nustatantį kiekvienos nuostatos arba sprendimo, sudarančių Šengeno *acquis*, teisinį pagrindą, atsižvelgiant į atitinkamas Europos bendrijos steigimo sutarties ir Europos Sąjungos sutarties nuostatas (OL L 176, p. 17). Iš šio sprendimo 2 straipsnio, skaitomo kartu su sprendimo A priedu, matyti, kad Taryba, kaip Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54–58 straipsnių teisinį pagrindą nurodė ES 34 ir 31 straipsnius.

- 8 Iš Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (OL L 236, 2003, p. 33) 3 straipsnio 1 dalies, skaitomos kartu su jo I priedo 2 punktu, matyti, kad Slovakijos Respublikoje Konvencija, įgyvendinanti Šengeno susitarimą, yra privaloma ir taikoma nuo šios valstybės įstojimo dienos, t. y. nuo 2004 m. gegužės 1 dienos.
- 9 Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, III antraštinėje dalyje „Policija ir saugumas“ yra 3 skyrius „*Ne bis in idem* principo taikymas“. Šio 3 skyriaus 54 straipsnis suformuluotas taip:

„Asmuo, kurio teismo procesas vienoje Susitariančiojoje Šalyje yra galutinai baigtas, už tas pačias veikas negali būti persekiojamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jei jau paskirta bausmė, ji įvykdyta, faktiškai vykdoma arba pagal nuosprendį priėmusios Susitariančiosios Šalies įstatymus nebegali būti vykdoma.“

- 10 Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 55 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Susitariančioji Šalis, ratifikuodama, priimdama arba patvirtindama šią Konvenciją, gali pareikšti, jog 54 straipsnis jos nesaisto vienu ar daugiau iš šių atvejų:

- a) jei veikos, dėl kurių kitose valstybėse buvo priimtas nuosprendis, visos arba iš dalies buvo padarytos jos teritorijoje; <...>

<...>

4. Išimties, dėl kurių buvo pateikta deklaracija pagal šio straipsnio 1 dalį, netaikomos tais atvejais, kai atitinkama Susitariančioji Šalis dėl tų pačių veikų prašo kitą Susitariančiąją Šalį pradėti baudžiamąjį persekiojimą <...>“

- 11 Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 57 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Jei Susitariančioji Šalis pareiškia kaltinimą asmeniui ir tos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos turi pagrindo manyti, kad šis kaltinimas yra susijęs su tomis pačiomis veikomis, dėl kurių to asmens teismo procesas kitoje Susitariančioje Šalyje yra galutinai baigtas, tos institucijos savo nuožiūra prašo Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje nuosprendis jau priimtas, kompetentingų institucijų pateikti atitinkamą informaciją.

2. Prašoma informacija pateikiama kuo skubiau ir į ją atsižvelgiama priimant sprendimą dėl tolesnio bylos nagrinėjimo.“

- 12 Iš 1999 m. gegužės 1 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL L 114, p. 56) paskelbto pranešimo dėl Amsterdamo sutarties įsigaliojimo datos matyti, kad Austrijos Respublika padarė pareiškimą pagal ES 35 straipsnio 2 dalį, kuriuo ji pripažino Teisingumo Teismo jurisdikciją nagrinėti bylas remiantis ES 35 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyta tvarka.

Slovakijos teisė

- 13 Baudžiamojo proceso kodekso, galiojusio tuo metu, kai Slovakijos policijos pareigūnas priėmė sprendimą sustabdyti aptariamą baudžiamąjį persekiojimą pagrindinėje byloje, 9 straipsnio 1 dalies e punkte draudžiama pradėti tokį persekiojimą arba, jei jis jau buvo pradėtas, jį vykdyti, „jei jis susijęs su asmeniu, kurio atžvilgiu ankstesnis persekiojimas dėl tos pačios veikos buvo baigtas sprendimu, turinčiu *res judicata* galią, arba jei šis persekiojimas buvo galutinai sustabdytas <...>“.
- 14 Minėta nuostata yra perkelta iš Slovakijos Respublikos konstitucijos 50 straipsnio 5 dalies, kurioje numatyta, kad negali būti vykdomas asmens baudžiamasis persekiojimas už veiką, už kurią jis jau buvo nuteistas galutiniu teismo nuosprendžiu arba išteisintas.
- 15 Baudžiamojo proceso kodekso 215 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Prokuratūra sustabdo baudžiamąjį persekiojamą:

a) jei nėra abejonių, kad veika, dėl kurios buvo pradėtas baudžiamasis persekiojimas, nebuvo įvykdyta;

b) jei ši veika nėra nusikaltimas ir nėra pagrindo pradėti bylą <...>

<...>

4. Sustabdyti procesą, remiantis šio straipsnio 1 dalimi, turi teisę ir policija, jei nebuvo pareikšti kaltinimai.

<...>“

¹⁶ Iš *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiojo teismo) praktikos ir ypač iš 1980 m. liepos 10 d. Sprendimo byloje Tz 64/80 matyti, kad Baudžiamojo proceso kodekso 9 straipsnio 1 dalies e punkte nedraudžiama baudžiamojo persekiojimo, kuris buvo sustabdytas pagal šio kodekso 215 straipsnio 1 dalies b punktą, vėliau atnaujinti dėl tų pačių veikų, kai ankstesnis baudžiamasis persekiojimas nebuvo baigtas sprendimu, turinčiu *res judicata* galią.

Faktinės baudžiamosios bylos aplinkybės ir prejudicinis klausimas

- 17 V. Turanský yra įtariamas 2000 m. spalio 5 d. Vienoje (Austrija) kartu su dviem atskirai persekiojamais Lenkijos piliečiais pagrobęs iš šiame mieste gyvenančio asmens jam priklausančią pinigų sumą, prieš tai jį sunkiai sužeidus.
- 18 Todėl 2000 m. lapkričio 23 d. *Staatsanwaltschaft Wien* (Vienos prokuratūra) prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo ikiteisminio tyrimo teisėjo paprašė pradėti ikiteisminį tyrimą dėl V. Turanský, įtariamo kvalifikuotu plėšimu pagal Austrijos baudžiamojo kodeksą, bei išduoti arešto orderį ir paskelbti jo paiešką suėmimo tikslu.
- 19 Austrijos Respublika, 2003 m. balandžio 15 d. informuota, kad V. Turanský yra savo kilmės valstybėje, remdamasi Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose 21 straipsniu, paprašė Slovakijos Respublikos perimti šio asmens baudžiamąjį persekiojimą.
- 20 Slovakijos institucijoms patenkinus šį prašymą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo ikiteisminio tyrimo teisėjas laikinai sustabdė baudžiamosios bylos nagrinėjimą, kol minėtos institucijos priims galutinį sprendimą.
- 21 2004 m. liepos 26 d. už tyrimo vykdymą atsakingas Prievidzos (Slovakija) policijos pareigūnas pradėjo baudžiamąjį persekiojimą dėl nurodytų veikų, tačiau tuo pačiu metu nepareiškė kaltinimų konkrečiam asmeniui. Šiame tyrime V. Turanský buvo apklaustas kaip liudytojas.

- 22 2006 m. gruodžio 20 d. raštu Slovakijos Respublikos Generalinė prokuratūra Austrijos institucijoms perdavė 2006 m. rugsėjo 14 d. Prievidzos regiono policijos direkcijos sprendimą, kuriuo, remiantis Baudžiamojo proceso kodekso 215 straipsnio 1 dalies b punktu, baudžiamasis persekiojimas dėl kaltinimo kvalifikuotu plėšimu buvo sustabdytas. Šiame sprendime už tyrimą atsakingas Prievidzos policijos pareigūnas nurodė:

„Remdamasis (Baudžiamojo proceso kodekso) 215 straipsnio 1 dalies b punktu, dėl baudžiamojo persekiojimo byloje dėl bendrininkaujant įvykdyto kvalifikuoto plėšimo nutariu:

sustabdyti bylos nagrinėjimą,

atsižvelgdamas į tai, kad veika nėra nusikaltimas ir nėra jokio pagrindo tęsti bylos nagrinėjimą.

Motyvai

<...> Tai taip pat buvo įrodyta nukentėjusiojo parodymais <...> ir liudytojo (V. Turanský) parodymais. Tai reiškia, kad V. Turanský veika nebuvo kvalifikuotas plėšimas <...>

Net jei nusikaltimu reikėtų laikyti tai, kad nebuvo užkirstas kelias nusikaltimo padarymui <...>, taip pat nebūtų galima tęsti bylos <...> siekiant priimti kaltinamąjį aktą, nes baudžiamasis persekiojimas šiuo atveju negalėtų būti leidžiamas dėl senaties <...>“.

23 Šį sprendimą per tris dienas nuo pranešimo apie jį buvo galima apskūsti, o skundo pateikimas turėtų sustabdomąjį poveikį. Tačiau toks skundas nebuvo paduotas.

24 *Landgericht für Strafsachen Wien* abejoja dėl to, kad Slovakijos policijos pareigūno priimtas sprendimas sustabdyti procesą byloje dėl tų pačių veikų, kurios yra jo nagrinėjamos bylos dalykas, gali lemti Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio taikymą ir todėl – užkirsti kelią tęsti bylą.

25 Turėdamas priimti sprendimą dėl to, ar 2006 m. rugsėjo 14 d. Slovakijos policijos pareigūno sprendimas uždraudžia ikiteisminio tyrimo teisėjui tęsti ikiteisminį tyrimą, kuris buvo laikinai nutrauktas Austrijos Respublikoje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar (Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą) 54 straipsnyje įtvirtintas draudimas bausti asmenį už tą pačią nusikalstamą veiką antrą kartą (*ne bis in idem* principas) turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia įtariamojo baudžiamąjį

persekiuojimą Austrijos Respublikoje, jei Slovakijos Respublikoje po jos įstojimo į Europos Sąjungą baudžiamoji byla dėl tų pačių veikų buvo galutinai baigta, policijos pareigūnui priėmus nutarimą sustabdyti procesą išnagrinėjus bylą iš esmės, netaikant jokių sankcijų?“

Dėl Teisingumo Teismo kompetencijos

- 26 Reikia priminti, kad šiuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 12 punkto, Teisingumo Teismas pagal ES 35 straipsnį turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, išaiškinimo.
- 27 Šiuo klausimu reikia patikslinti, kad, pasak Austrijos vyriausybės, Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnis taikomas *ratione temporis* tokiam baudžiamajame procese, koks nagrinėjamas pradinėje byloje. Iš tiesų, nors Konvencija, įgyvendinanti Šengeno susitarimą, dar negaliojo Slovakijos Respublikoje 2000 m. spalio 5 d., kai Austrijoje buvo įvykdytos pagrindinėje byloje nagrinėjamos veikos, ji galiojo abiejose suinteresuotose valstybėse ne tik tuomet, kai Slovakijos Respublikos policijos pareigūnas 2006 m. rugsėjo mėn. pirmą kartą įvertino minėtas veikas, bet ir tuomet, kai byla, kurioje pateiktas šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą, nagrinėjantis teismas 2007 m. spalio mėn. vertino *ne bis in idem* principo taikymo sąlygas (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Kraaijenbrink*, C-367/05, Rink. p. I-6619, 22 punktą).

- 28 Be to, reikia pabrėžti, kad, pirma, Slovakijos policijos pareigūno sprendimo sustabdyti baudžiamąjį persekiojimą *ne bis in idem* poveikio klausimas, kaip teisingai pastebėjo Europos Bendrijų Komisija, turi būti nagrinėjamas remiantis Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54–58 straipsniais, nes Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose 21 straipsnyje, pagal kurį Austrijos Respublika paprašė Slovakijos Respublikos pradėti V. Turanský baudžiamąjį persekiojimą, nereglamentuojamas valstybės, į kurią kreipiamasi, išipareigojimo vykdyti baudžiamąjį persekiojimą poveikis prašymą pateikusioje valstybėje vykstančiam procesui.
- 29 Antra, reikia pridurti, kad net jei Austrijos Respublika padarė pareiškimą pagal Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 55 straipsnio 1 dalies a–c punktus (BGBl. III, 1997 m. gegužės 27 d., p. 2048) ir minėtos nuostatos a punkto išimtis yra taikoma būtent tokioje situacijoje, kuri susidarė nagrinėjamoje pagrindinėje byloje, nes minėtos veikos buvo įvykdytos pareiškimą padariusios valstybės teritorijoje, vis dėlto nustatytos išlygos negalima taikyti šiam procesui dėl šio 55 straipsnio 4 dalies nuostatų, nes remiantis šia straipsnio dalimi numatytos išlygos netaikomos, kai atitinkama Susitariančioji Valstybė, šioje byloje Austrijos Respublika, paprašo kitos Susitariančiosios Valstybės, t. y. Slovakijos Respublikos, vykdyti baudžiamąjį persekiojimą dėl tų pačių veikų.

Dėl prejudicinio klausimo

- 30 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnyje įtvirtintas *ne bis in idem* principas yra taikomas pagrindinėje byloje nagrinėjamam sprendimui, kuriuo policijos pareigūnas, baigus nagrinėti bylą iš esmės ir prieš pareiškiant kaltinimus nusikaltimo padarymu įtariamam asmeniui, nurodė sustabdyti vykdomą baudžiamąjį persekiojimą.

- 31 Iš Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio formuluotės matyti, kad nė vienas asmuo negali būti persekiojamas Susitariančiojoje Valstybėje už tas pačias veikas, kurių atžvilgiu teismo procesas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje yra „galutinai baigtas“.
- 32 Dėl „galutinai baigto“ teismo proceso sąvokos Teisingumo Teismas 2003 m. vasario 11 d. Sprendimo *Gözütok ir Brügge* (C-187/01 ir C-385/01, Rink. p. I-1345) 30 punkte jau yra nusprendęs, pirma, kad baudžiamojame byloje galiausiai pareiškus kaltinimus turi būti laikoma, kad teismo procesas atitinkamo asmens atžvilgiu yra „galutinai baigtas“ Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio prasme dėl veikų, kuriomis jis yra kaltinamas.
- 33 Antra, 2006 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Van Straaten* (C-150/05, Rink. p. I-9327) 61 punkte jis nusprendė, kad Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnis yra taikomas Susitariančiosios Valstybės teisminių institucijų sprendimui, kuriuo kaltinamasis buvo galutinai išteisintas nesant pakankamai įrodymų.
- 34 Galima daryti išvadą, jog iš esmės tam, kad sprendimą galima būtų laikyti galutinai užbaigiančiu teismo procesą Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio prasme, juo turi būti užbaigiamas baudžiamasis persekiojimas ir galutinai pareiškiama kaltinimai.

- 35 Siekiant įvertinti, ar sprendimas yra „galutinai užbaigiantis“ teismo procesą Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio prasme, visų pirma reikia patikrinti, kaip teigė, be kita ko, Austrijos, Nyderlandų, Suomijos ir Jungtinės Karalystės vyriausybės bei Komisija, ar pagal Susitariančiosios Valstybės, kurios pareigūnai priėmė aptariamą sprendimą, nacionalinę teisę šis sprendimas laikomas galutiniu ir privalomu, bei įsitikinti, kad šioje valstybėje juo yra užtikrinama *ne bis in idem* principo apsauga.
- 36 Sprendimas, kuriuo pagal vienos Susitariančiosios Valstybės, pradėjusios asmens baudžiamąjį persekiojimą, teisę nėra galutinai pareiškiami kaltinimai nacionaliniu lygiu, iš esmės negali būti procesinė kliūtis pradėti ar vykdyti šio asmens baudžiamąjį persekiojimą dėl tų pačių veikų kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.
- 37 Konkrečiau kalbant apie pagrindinėje byloje nagrinėjamo sprendimo galutinį pobūdį pagal Slovakijos teisę, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Nyderlandų vyriausybės ir Komisijos pastabų, Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 57 straipsnyje nustatyta bendradarbiavimo sistema, pagal kurią antrosios Susitariančiosios Valstybės kompetentingos institucijos tam, kad išsiaiškintų, pavyzdžiui, sprendimo, priimto pirmosios Susitariančiosios Valstybės teritorijoje, tikslų pobūdį, iš šios pirmosios valstybės institucijų gali prašyti reikalingos teisinės informacijos.

- 38 Toks bendradarbiavimas, kurio vis dėlto nebuvo pagrindinėje byloje, būtų galėjęs leisti nustatyti, kad iš tikrųjų pagrindinėje byloje nagrinėjamas sprendimas pagal Slovakijos teisę nėra toks, jog būtų galima manyti, kad juo galutinai pareikšti kaltinimai nacionaliniu lygiu.
- 39 Šiuo klausimu būtent iš Slovakijos vyriausybės šioje byloje pateiktų rašytinių pastabų matyti, kad sprendimas, kuriuo baudžiamasis persekiojimas buvo sustabdytas prieš pareiškiant kaltinimus konkrečiam asmeniui, priimtas pagal Slovakijos baudžiamojo proceso kodekso 215 straipsnio 1 dalies b punktą, remiantis nacionaline teise, neužkerta kelio naujam baudžiamajam persekiojimui dėl tų pačių veikų Slovakijos Respublikos teritorijoje.
- 40 Todėl reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas policijos pareigūno sprendimas, kuriuo sustabdomas baudžiamasis persekiojimas, tačiau nėra galutinai pareiškiami kaltinimai pagal atitinkamą nacionalinės teisės sistemą, negali būti sprendimas, leidžiantis manyti, kad šio asmens teismo procesas yra „galutinai baigtas“ Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio prasme.

41 Toks Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio aiškinimas atitinka šio straipsnio tikslą užkirsti kelią asmens, kurio teismo procesas yra galutinai baigtas, įgyvendinančio savo teisę į laisvą judėjimą, persekiojimui už tas pačias veikas kelių Susitariančiųjų Valstybių teritorijoje (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Gözütok ir Brügge* 38 punktą).

42 Tačiau šio straipsnio taikymas pagrindinėje byloje priimtam sprendimui sustabdyti baudžiamąjį persekiojimą būtų kliūtis visoms konkrečioms galimybėms vykdyti persekiojimą ir galbūt nubausti asmenį už neteisėtą elgesį kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje būtų galima gauti daugiau įrodymų, net jei tokių galimybių nebūtų galima atmesti pirmojoje Susitariančiojoje Valstybėje tuo atveju, kai laikoma, kad atitinkamo asmens teismo procesas nėra galutinai baigtas pastarosios valstybės nacionalinės teisės prasme.

43 Tokia išvada prieštarautų, kaip savo rašytinėse pastabose pažymėjo Švedijos ir Jungtinės Karalystės vyriausybės, pačiam Europos Sąjungos sutarties VI antraštinės dalies nuostatų tikslui, įtvirtintam ES 2 straipsnio pirmosios pastraipos ketvirtoje įtraukoje, t. y. taikyti „nusikalstamumo prevencijos bei kovos su juo priemonės“, kartu plėtojant Sąjungą kaip laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas.

44 Reikia pridurti, kad nors Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnio tikslas yra užtikrinti, jog asmuo, kuris buvo nuteistas ir atleistas nuo bausmės arba tam tikrais atvejais galutinai išteisintas vienoje Susitariančiojoje Valstybėje, galėtų laisvai judėti Šengeno erdvėje, nebijodamas persekiojimo dėl tų pačių veikų kitoje Susitariančiojoje Valstybėje (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Van Esbroeck*, C-436/04, Rink. p. I-2333, 34 punktą), vis dėlto tuo nesiekama apsaugoti įtariamąjį nuo galimos pareigos leisti vykdyti tolesnius tyrimus dėl tų pačių veikų keliose Susitariančiosiose Valstybėse.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, 54 straipsnyje įtvirtintas *ne bis in idem* principas netaikomas sprendimui, kuriuo Susitariančiosios Valstybės pareigūnas, baigus nagrinėti bylą iš esmės ir prieš pareiškiant kaltinimus nusikaltimo padarymu įtariamam asmeniui, nurodė sustabdyti vykdomą baudžiamąjį persekiojimą, kai šiuo sprendimu sustabdyti persekiojimą pagal šios valstybės nacionalinę teisę nėra galutinai pareiškiami kaltinimai, ir todėl jis neužkerta kelio naujam baudžiamajam persekiojimui šioje valstybėje dėl tų pačių veikų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašytos Konvencijos, įgyvendinančios 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo, 54 straipsnyje įtvirtintas *ne bis in idem* principas netaikomas sprendimui, kuriuo Susitariančiosios Valstybės pareigūnas, baigus nagrinėti bylą iš esmės ir prieš pareiškiant kaltinimus nusikaltimo padarymu įtariamam asmeniui, nurodė sustabdyti vykdomą baudžiamąjį persekiojimą, kai šiuo sprendimu sustabdyti persekiojimą pagal šios valstybės nacionalinę teisę nėra galutinai pareiškiami kaltinimai, ir todėl jis neužkerta kelio naujam baudžiamajam persekiojimui šioje valstybėje dėl tų pačių veikų.

Parašai.